

חוק תגמולים לאסירי ציון ולבני משפחותיהם, התשנ"ב-1992*

פרק א': פרשנות

הגדרות

1. (א) בחוק זה -

"אסיר ציון" - כל אחד מאלה:

(1) מי שהיה במאסר או שהיה ששה חדשים לפחות כמעצר או בהגליה בגלל פעילותו הציונית בארץ שבה פעילות זאת היתה אסורה, והכל אם הוא אזרח ישראלי מכוח שבות ותושב ישראלי;

(2) מי שהיה במאסר או שהיה ששה חדשים לפחות כמעצר או בהגליה בארץ אויב בגלל יהדותו או בגלל יחסי האיבה של אותה ארץ כלפי ישראל, והכל אם הוא אזרח ישראלי מכוח שבות ותושב ישראלי;

(3) מי שנמצא במאסר, כמעצר או בהגליה בשל סיבה מהסיבות האמורות בפסקאות (1) ו-(2), או שהוא נאסר, נעצר או הוגלה כאמור ונעלמו עקבותיו וחלפו ששה חדשים מיום מעצרו, והכל אם חוק השבות, התש"י-1950¹, היה חל עליו;

(4) מי שהיה תושב ארץ ישראל לפני הקמת המדינה והיה בהגליה שנה לפחות על פי צו הגליה שניתן בשל פעילותו למען הקמת המדינה; והכל אם הוא אזרח ישראלי ותושב ישראלי;

"בן משפחה" - בן משפחה כמשמעותו בסעיף 1 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י-1950² (להלן - חוק משפחות החיילים), שהוא אזרח ישראלי ותושב ישראלי;

"הגליה" - הגליה למקום מרוחק מחוץ למקום המגורים הרגיל, בניחוק מהמשפחה, כמשטר חיים מיוחד שנכפה על פי צו הגליה אישי האוסר את עזיבת מקום ההגליה;

"הכנסה" - הכנסה מהמקורות המפורטים בסעיף 2 לפקודת מס הכנסה³ (להלן - הפקודה), למעט תגמולים לפי חוק זה, קיצבת ילדים לפי פרק ה' לחוק הביטוח והענקות לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה), התש"ט-1949⁴;

"הרוג מלכות" - כל אחד מאלה:

(1) מי שלאחר קום המדינה הוצא להורג או הומת בידי שלטונות מדינה זרה בגלל פעילותו הציונית;

(2) מי שלאחר קום המדינה הוצא להורג או הומת בארץ אויב, בידי שלטונות אותה ארץ או בידי ארגון עוין, בגלל זיקתו לישראל או בגלל יהדותו או בגלל יחסי האיבה של אותה ארץ כלפי ישראל;

"נכות" - איבוד או צמצום של כושרו של אדם לפעול פעולה רגילה, בין גופנית ובין שכלית, שכן גילו ומינו מסוגל לעשותה, כתוצאה מחבלה, ממחלה או מהחמרת מחלה שנגרמו בתקופת מאסר, מעצר או הגליה;

"נכה" - מי שנקבעה לו דרגת נכות המזכה בתגמול לפי סעיף 10;

¹ נתקבל בכנסת ביום י"ג באדר ב' התשנ"ב (18 במרס 1992): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2118, מיום כ"ז באדר א' התשנ"ב (2 במרס 1992), בעמ' 252.

² ס"ח התש"י, עמ' 159: התש"ל, עמ' 34.

³ ס"ח התש"י, עמ' 162: התשמ"ט, עמ' 10.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120: ס"ח התשנ"א, עמ' 120.

⁵ ס"ח התש"ט, עמ' 13: התשמ"ח, עמ' 10.

"המוסד" - המוסד לביטוח לאומי הפועל על פי חוק הביטוח:

"הרשות" - הרשות שהוקמה מכוח סעיף 2:

"השר" - שר העבודה והרווחה:

"חוק הביטוח" - חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968⁵:

"חוק נכי המלחמה בנאצים" - חוק נכי המלחמה בנאצים, התשי"ד-1954⁶:

"חוק הבטחת הכנסה" - חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980⁷.

(ב) מי שנעשה לנכה בשל היותו במעצר או בהגליה בגלל סיבה מהסיבות המפורטות בפסקאות (1) ו-(2) שבהגדרת "אסיר ציון" ודרגת נכותו אינה פחותה מ-25%, יוכר כאסיר ציון לפי אחת הפסקאות האמורות אף אם היה במעצר או בהגליה תקופה קצרה מששה חדשים.

פרק ב': הרשות

2. (א) השר לקליטת העלייה, בהתייעצות עם השר, ימנה רשות, שבסמכותה להכיר באדם כאסיר ציון או כהרוג מלכות (להלן - הכרה): הודעה על הרכב הרשות ומענה תפורסם ברשומות. (ב) בקשה להכרה יכול שיגיש אסיר ציון או בן משפחה של אסיר ציון או של הרוג מלכות.

(ג) הרשות תיתן תעודה כדבר ההכרה.

(ד) הרשות תקבע את סדרי עבודתה במידה שלא נקבעו בתקנות.

3. הכירה הרשות באדם כאסיר ציון או כהרוג מלכות, תעניק הרשות עיטור לו או לבני משפחתו, לפי הענין.

4. (א) הרואה עצמו נפגע מהחלטת הרשות, וכן מי שהשר לקליטת העלייה הסמיכו לכך, רשאי לערור על החלטה, תוך 90 ימים מהיום שנמסרה לו הודעה עליה, לפני ועדת ערר שימנה השר לקליטת העלייה בהתייעצות עם השר: הודעה על הרכב הועדה ומענה תפורסם ברשומות.

(ב) ועדת הערר תהיה של שלושה:

(1) מי שכשיר להיות שופט בית משפט מחוזי - יושב ראש;

(2) מי שכקי בפעילות הציונית בארצות חוץ;

(3) נציג השר לקליטת העלייה.

(ג) ועדת הערר תקבע את סדרי עבודתה במידה שלא נקבעו בתקנות.

פרק ג': כושה להכרה ולתגמול

5. (א) בקשה להכרה תוגש לרשות על גבי טופס, שקבעו לכך הרשות והמוסד, שישימש גם כבקשה לתגמול לפי חוק זה (להלן - הבקשה): בטופס יפורטו, בין היתר, המחלות והחבלות שאירעו למבקש ההכרה בתקופת מאסרו, מעצרו או הגלייתו ונסיבותיהן.

(ב) הרשות תדאג לקבל מסמכים הדרושים לקבלת החלטה בדבר ההכרה וכן בדבר מתן התגמול.

⁵ ס"ח התשכ"ח, עמ' 108: התשנ"א, עמ' 168.

⁶ ס"ח התשי"ד, עמ' 76: התשמ"ג, עמ' 56.

⁷ ס"ח התשמ"א, עמ' 30: התשמ"ז, עמ' 136.

(ג) לא המציא הפונה את הראיות הדרושות להכרה או למתן תגמול, תהיה הרשות רשאית לדחות את הבקשה או לעכב את הטיפול בה לפי שיקול דעתה.

(ד) קיבלה הרשות החלטה בדבר ההכרה, תעביר את הבקשה על כל מסמכיה למוסד.

6. (א) נכותו של אסיר ציון ודרגת נכותו תיקבע בידי ועדה רפואית.

ועדה רפואית

(ב) דרגות נכות ותקופות תחולתן ייקבעו לפי מבחנים וכללים שיקבע השר.

7. (א) הרואה עצמו נפגע מהחלטה של ועדה רפואית רשאי, בתנאים שנקבעו בתקנות, לערור עליה לפני הוועדה הרפואית לעררים.

ועדה רפואית לעררים

(ב) המוסד רשאי, בתנאים שנקבעו בתקנות, לערור על החלטה של ועדה רפואית לפני הוועדה הרפואית לעררים.

8. השר יקבע בתקנות -

מינוי ועדות ומסמכויותיהן

(1) את אופן מינוין, הרכבן וסדרי עבודתן של הוועדות הרפואיות ושל הוועדה הרפואית לעררים;

(2) את סמכויותיהן של הוועדות ואת העקרונות והכללים שינחו אותן;

(3) את המועדים והדרכים להגשת ערר לוועדה הרפואית לעררים.

9. (א) החלטת הוועדה הרפואית לעררים ניתנת לערעור, בשאלה משפטית בלבד, לפני בית דין אזורי, כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969⁸ (להלן - חוק בית הדין לעבודה): פסק דינו של בית הדין ניתן לערעור לפני בית הדין הארצי לעבודה, אם נתקבלה רשות לכך מאת נשיא בית הדין הארצי לעבודה או סגנו.

ערעור לבית הדין האזורי

(ב) שר המשפטים, בהתייעצות עם השר, רשאי לקבוע בתקנות מועדים להגשת ערעורים על החלטות של הוועדה הרפואית לעררים לפני בית הדין לעבודה.

פרק ד': תגמולים

10. אסיר ציון שהוכר כנכה ישולמו לו, כל עוד הוא נכה, תגמולים בשיעורים שנקבעו לפי סעיף 4 לחוק נכי המלחמה בנאצים (להלן - התגמול העיקרי), ובלבד שדרגת נכותו אינה נחותה -

תגמול עיקרי

(1) מ-10% - לגבי מי שהוכר כאסיר ציון לפי פסקה (1) או (4) בהגדרת "אסיר ציון";

(2) מ-25% - לגבי מי שהוכר כאסיר ציון לפי פסקה (2) שבהגדרה האמורה.

11. (א) בסעיף זה, "מחוסר פרנסה" - אסיר ציון שאין לו הכנסה או שהכנסתו אינה עולה ע סכום השווה לקיצבת זקנה המשתלמת לפי חוק הביטוח ליחיד - אם אין תלויים בו, או אינה עולה על סכום השווה לקיצבת זקנה המשתלמת לפי החוק האמור לבני זוג - אם יש בו תלויים נמשמעותם בסעיף 17 לחוק הביטוח (להלן - ההכנסה המותרת): לגבי מי שהוכר כאסיר ציון לפי פסקה (2) שבהגדרת "אסיר ציון" תובא בחשבון, לענין זה, גם הכנסת בן זוגו שאינו חי בנפרד ממנו.

תגמול למחוסר פרנסה

(ב) נכה מחוסר פרנסה, כל עוד הוא מחוסר פרנסה, ישולם לו, במקום התגמול העיקרי, תגמול למחוסר פרנסה בסכום השווה לצירופם של שני אלה:

⁸ ס"ח התשכ"ט, עמ' 70: התשנ"א, עמ' 113.

(1) סכום השווה לגימלה להבטחת הכנסה בשיעור מוגדל כאמור בתוספת לחוק הבטחת הכנסה, בהתאם להרכב המשפחה;

(2) סכום השווה למחצית התגמול העיקרי.

(ג) תגמול לפי סעיף זה לא ישולם אלא למי שהוא תושב ישראל שנים עשר חדשים לפחות.

12. (א) נכה שהכנסתו עולה על ההכנסה המותרת (לסכום העולה על ההכנסה המותרת ייקרא להלן – ההכנסה הנוספת), ישולם לו תגמול כאמור בסעיף 11, בניכוי כדלקמן:

תגמול לנכה שהכנסתו עולה על ההכנסה המותרת

(1) היתה ההכנסה הנוספת הכנסה מהמקורות המפורטים בסעיף (1)2 ו־(2) לפקודה, ינוכו מהתגמול 60% מההכנסה הנוספת;

(2) היתה ההכנסה הנוספת הכנסה שאינה מהמקורות המפורטים בסעיף (1)2 ו־(2) לפקודה, תנוכה מהתגמול מלוא ההכנסה הנוספת.

(ב) לצורך חישוב ההכנסה הנוספת תנוכה ההכנסה המותרת תחילה מההכנסה שלא מהמקורות המפורטים בסעיף (1)2 ו־(2) לפקודה, ואם נשארה יתרה לניכוי – תנוכה היתרה מההכנסה מהמקורות האחרים שבסעיף 2 לפקודה.

(ג) בכל מקרה לא יפחת התגמול לפי סעיף זה מהתגמול העיקרי.

13. (א) בסעיף זה, "נצרך" – מי שאינו מסוגל להשתכר למחייתו בשל מחלתו או בשל ליקויו הגופני, השכלי או הנפשי ואין סיכוי נראה לעין שאפשר יהיה אי פעם לשקמו, והוא אינו מוחזק במוסד ציבורי בנסיבות ובתנאים כאמור בסעיף 19(ד).

תגמול לנצרך

(ב) נכה נצרך, שדרגת נכותו אינה פחותה מ־50%, ישולם לו, במקום התגמולים לפי סעיפים 10, 11 ו־12, תגמול בשיעורים שנקבעו לפי סעיף 14(א) ו־14(ב) לחוק נכי המלחמה בנאצים – אם אין לו הכנסה, ובשיעורים שנקבעו לפי סעיף קטן (ג) של אותו סעיף – אם יש לו הכנסה; לגבי מי שהוכר כאסיר ציון לפי פסקה (2) שבהגדרת "אסיר ציון" תובא בחשבון, לענין זה, גם מחצית הכנסתו של בן זוגו שאינו חי בנפרד ממנו.

(ג) נכה נצרך, שדרגת נכותו פחותה מ־50%, ישולם לו תגמול לפי הכללים שבסעיפים 11 ו־12.

(ד) תגמול לפי סעיף זה לא ישולם אלא למי שהוא תושב ישראל שנים עשר חדשים לפחות.

14. בני משפחה של המפורטים להלן יהיו זכאים לתגמולים בשיעורים ובתנאים שנקבעו בחוק משפחות חיילים, בשינויים המחוייבים:

תגמול לבן משפחה של הרוג מלכות

(1) הרוג מלכות;

(2) מי שהיה במאסר, במעצר או בהגליה בשל סיבה מהסיבות האמורות בהגדרת "אסיר ציון" ונפטר בהיותו במאסר, במעצר או בהגליה לאחר קום המדינה;

(3) מי שהיה במאסר, במעצר או בהגליה בשל סיבה מהסיבות האמורות בהגדרת "אסיר ציון", ובית משפט הצהיר לאחר קום המדינה על מותו לפי חוק הצהרות מוות, התשל"ח-1978.⁹

⁹ ס"ח התשל"ח, עמ' 56: התשנ"א, עמ' 156.

15. (א) בן זוגו וילדיו של אסיר ציון כאמור בפסקה (3) להגדרת "אסיר ציון" יהיו זכאים לתגמולים –

(1) אם לבן הזוג אין הכנסה או שהכנסתו אינה עולה על ההכנסה המותרת – בסכום השווה לגימלה להבטחת הכנסה בשיעור מוגדל, לפי התוספת לחוק הבטחת הכנסה, בהתאם להרכב המשפחה, ואם עמו ילדים – בסכום שנקבע בפרטים 7 או 8 לתוספת האמורה, לפי הענין;

(2) אם הכנסת בן הזוג עולה על ההכנסה המותרת – בסכום התגמול כאמור בפסקה (1), בניכוי ההכנסה הנוספת, ובלבד שהתגמול לא יפחת מסכום השווה לקיצבה לפי סעיף 21 לאוק הביטוח;

(3) אם לילדים אין הורה הנמצא בארץ – בסכום השווה לגימלה הניתנת לילדים לפי חוק הבטחת הכנסה.

(ב) שוחרר אסיר ציון, ישולם התגמול לפי סעיף זה עד תום 12 חדשים מיום השחרור, ואם עלה לישראל תוך 12 החדשים האמורים – יימשך תשלום התגמול לבן זוגו ולילדיו ששה חדשים מיום עלייתו לישראל.

(ג) אסיר ציון הזכאי לתגמול לפי חוק זה, ינוכה מהתגמול המגיע לו סכום התגמול ששולם לבן זוגו ולילדיו בעד התקופה שלאחר עלייתו לישראל, אך לא ינוכה סכום העולה על התגמול המגיע לו בעד אותה תקופה.

(ד) לענין סעיף זה, "בן זוג" ו"ילד" – כמשמעותם בסעיף 17 לחוק הביטוח והם תושבי ישראל ואזרחיה.

16. נפטר אסיר ציון בחוץ לארץ לאחר שהשתחרר מהמאסר או מהמעצר, ישולם לאלמנתו ולילדיו, כמשמעותם בסעיף 5 לחוק הביטוח, תגמול השווה לקיצבת שאירים לפי חוק הביטוח, ובלבד שאינם מקבלים קיצבה אחרת מכוח החוק האמור; לענין תשלום התגמול יחולו הוראות פרק ב' לחוק הביטוח, כשינויים המחוייבים.

17. (א) נפטר אסיר ציון שהשתלם לו תגמול לפי חוק זה, ולא שולם עקב פטירתו מענק לפי סעיף 137 לחוק הביטוח, ישולם למי שהיה בן זוגו בשעת מותו, ובאין בן זוג – לילדו כהגדרתו בסעיף 5 לחוק הביטוח, מענק בסכום השווה לתגמול החדשי האחרון ששולם לו כפול שש, ובלבד שלא יפחת מסכום השווה למענק לפי סעיף 137 האמור.

(ב) נפטר אדם לפני סיום הליכי הטיפול בבקשתו, והוא הוכר כאסיר ציון, ולא שולם עקב פטירתו מענק לפי סעיף 137 לחוק הביטוח, ישולם למי שפורטו בסעיף קטן (א) מענק בסכום השווה למענק לפי סעיף 137 האמור.

פרק ה': שונות

18. המבקש תגמול יציא למוסד מסמכים על הכנסתו ופרטים אחרים הדרושים לקביעת הזכאות לתגמול; מקבל תגמול יודיע למוסד על יציאתו לחוץ לארץ ועל כל שינוי בהכנסתו ובהרכב משפחתו ושיש בו כדי להשפיע על שיעור התגמול.

19. (א) אושרה בקשה לתגמול לפי חוק זה, ישולם התגמול מהאחד בחודש שבו הוגשה הבקשה וכל עוד הזכאי הוא אזרח ישראלי ותושב ישראל.

(ב) פקעה הזכות לתגמול או חל שינוי בסכום התגמול במהלך חודש פלוני, יופסק תשלום התגמול או ישונה הסכום, לפי הענין, מהאחד בחודש הבא.

(ג) יצא זכאי לתגמול את ישראל לתקופה העולה על ששה חדשים, לא יהיה זכאי לתגמול בעד תקופת שהותו מחוץ לישראל מעבר לששת החדשים האמורים, אלא אם כן יצא את ישראל בשליחות ממלכתית או ציבורית או לצרכי קבלת טיפול רפואי, והכל לתקופה שהמוסד אישר.

(ד) אסיר ציון שזכאי לתגמול ואין בו תלויים כמשמעותם בסעיף 17 לחוק הביטוח, והחזקתו היא על חשבון גוף ציבורי שנקבע על פי סעיף 137 לחוק הביטוח, ישולם לו התגמול בסכום השווה ל-25% מסכום התגמול המגיע לו, החל מהחודש הרביעי להחזקתו במוסד וכל עוד הוא מוחזק בו.

20. (א) נפטר זכאי לתגמול בלי שגבה את מלוא התגמול המגיע לו, ישולם חוב התגמול לבן וזוגו של הזכאי לתגמול, ובאין בן זוג – ליורשיו על פי דין.

חוב של תגמול

(ב) זכאי לתגמול, שלא גבה אותו תוך שנה מיום שהוצע לתשלום, תפקע זכותו לקבלו, וזולת אם קבע המוסד אחרת.

21. (א) קיימת זכאות לתגמולים שונים על פי הוראות חוק זה, ישולם לזכאי רק תגמול אחד, לפי בחירתו.

מניעת כפל תשלומים

(ב) הזכאי לתגמול לפי חוק זה ולפי חוק אחר שלפיו משתלם תגמול מאוצר המדינה – הברירה כידו לבחור באחד התגמולים: הוראה זו אינה גורעת מן האמור בחוק שירות המדינה (גימלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970¹⁰, ובחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גימלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985¹¹.

(ג) נכות, שמשתלם בשלה תגמול על פי חוק זה, לא תובא כחשבון לענין קיצבת נכות לפי פרק 2' לחוק הביטוח.

22. (א) השר יקבע כללים בדבר טיפול רפואי ושיקום מקצועי שיינתנו לזכאים לתגמולים בשל נכותם שנקבעה לפי חוק זה.

טיפול רפואי

(ב) אסיר ציון הזכאי לתגמול ישולמו לו מדי שנה דמי הבראה לשבעה ימים בסכומים שהשר יקבע.

23. סעיפים 135, 136, 138, 140 ו-233 לחוק הביטוח יחולו, בשינויים המחוייבים, לענין חוק זה.

החלת סעיפים מחוק הביטוח

24. לבית דין אזורי, כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, תהיה סמכות ייחודית לדון ולפסוק בכל תובענה לפי חוק זה.

בית הדין לעבודה

25. (א) תגמולים לפי חוק זה ישולמו מאוצר המדינה באמצעות המוסד.

מימון

(ב) אוצר המדינה יעביר למוסד מדי חודש כחודשו את כל הכספים הדרושים לו כדי לבצע את התשלומים לפי החוק, לרבות ההוצאות המינהליות של המוסד הנובעות מביצוע החוק.

26. השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

ביצוע

27. (א) הרשויות והגופים שהוקמו או מונו על פי ההסכם בדבר מתן תגמולים לאסירי ציון, לבני משפחותיהם ולבני משפחות הרוגי מלכות¹² (להלן – ההסכם) ימשיכו לפעול כאילו הוקמו או מונו לפי חוק זה, כל עוד לא הוקמו או מונו מחדש לפי החוק.

חשרי

¹⁰ ס"ח התש"ל, עמ' 65.

¹¹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 146.

¹² י"פ התשמ"ב, עמ' 645.

(ב) ההחלטות שקיבלו הרשויות והגופים האמורים בסעיף קטן (א) לפני תחילתו של חוק זה על פי ההסכם ימשיכו להיות בתוקף כאילו נתקבלו לפי החוק ובשינויים המחוייבים ממנו.

תחילה

28. תחילתו של חוק זה ששים ימים מיום פרסומו.

פרסום

29. חוק זה יפורסם תוך שלושים ימים מיום קבלתו.

יצחק שמיר
שר העבודה והרווחה

יצחק שמיר
ראש הממשלה

דב שילנסקי
יושב ראש הכנסת

חיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 7), התשנ"ב-1992*

תיקון סעיף 14

1. בחוק ההתגוננות האזרחית, התש"א-1951¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 14 -

(1) בסעיף קטן (ז) -

(א) בסוף פסקה (1), במקום "שתנאי המקום שבו נמצאים הבתים מרשים זאת" יבוא "שתנאי המקום או נסיבות אחרות מצדיקים זאת: ניתן פטור כאמור בפסקה זו מבלי לחייב הקמת מקלט משותף, יחולו הוראות פסקה (3), בשינויים המחוייבים";

(ב) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(2א) לפטור מפעל מהחובה להתקין מקלט נפרד לאותו מפעל, אם יתקין, יחד עם בעל מפעל אחר, מקלט משותף, ובלבד שתנאי המקום שבו נמצאים המפעלים מרשים זאת."

(ג) במקום פסקה (3) יבוא:

"(3) לפטור בעל בית או בעל מפעל, המקים בבית או במפעל תוספת מבנה, מהחובה להתקין מקלט או להגדיל את המקלט הקיים אם הוכח, להנחת דעתה, אחת מאלה:

(א) לא ניתן להקים או להגדיל מקלט קיים בנכס שבו מבוקשת תוספת הבניה, ובלבד שמגיש הבקשה השתתף בקרן שכספיה יועדו להקמת מקלטים ציבוריים, שיפורם או הגדלתם (להלן - הקרן), ושההוראות בדבר כינונה, המקורות הכספיים שלה ונוהלי הפיקוח על פעולותיה, ייקבעו בתקנות לפי סעיף 27(ב)(6); סכום ההשתתפות בקרן לא יעלה על עלות הקמת המקלט בנכס או הגדלתו;

(ב) תנאי המקום או נסיבות אחרות מצדיקים מתן פטור, ובין השאר, שבאותו בית או מפעל, יש מקלט שיוכל לשמש מחסה גם למחזיקים בתוספת המבנה, לעובדים בה ולרגילים לבקר בה, ושתהיה להם גישה נוחה אל המקלט; פטור לפי פסקת משנה זו יכול שיהא מותנה בהשתתפות בקרן כאמור בפסקת משנה (א), בהתאם לתנאים שייקבעו בתקנות.

* נתקבל בכנסת ביום י"ג באדר ב' התשנ"ב (18 במרס 1992): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2060, מיום י"ב בתמוז התשנ"א (24 ביוני 1991), בעמ' 247.
1 ס"ח התש"א, עמ' 78: התשנ"א, עמ' 140.